

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τῶν ἀπείρων μεταχρωματισμῶν τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἡμῶν Πρωτεύως, ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν ἐπεριμένουμεν τὴν καταδίκην τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας τοῦ 89. Ὡραία τὰ λέγει ὁ «Αἰὼν». Ἰσοπέδωσις κοινωνική, ὕλική, καὶ ἐπὶ τέλους διανοητική (ἰδύνατο νὰ προσθήσῃ καὶ ἰθική,) ἰδού τὸ ἰδανικὸν τῆς μεγάλης γαλλικῆς ἐπαναστάσεως. Αὐτὸ εἶνε τὸ σπουδαιότατον μέρος τοῦ ἔλου ἄρθρου, τὸ ὁποῖον ὡς καὶ πολλὰ ἄλλα ἰδύνατο νὰ συμπτύξῃ ὁ συνάδελφος εἰς ἡμίσειαν περίπου στίλβην τοῦ φύλλου του χωρὶς νὰ παραλείψῃ καμμίαν ἰδέαν του. «Εὐκολον τὸ ἐκφέρειν πομπώδεις φράσεις... «Πολὺ δύσκολον ἕμως τὸ ἀνακουφίζειν τὴν πενίαν...» Καὶ τοῦτο ἀληθέστατον. Ἄς μᾶς ἐπιτρέψῃ μόνον νὰ τῷ ὑπομνήσωμεν, ὅτι ἡ εἰκὼν τοῦ εὐεργετικοῦ μεγαλοκτηματίου, ἣν μᾶς παρουσιάζει, ἔχει τινὰς κηλίδας, ἀεὶ δύναται μὲν ν' ἀπσωπιήσῃ, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ ἐξαλείψῃ ἀπὸ τῆς μνήμης τῶν συγχρόνων. Ἄρα γε αἱ εὐλογίαι τῶν εὐεργετουμένων, ἀντισταθμίζουσι τοὺς στεναγμοὺς τῶν ἀδικηθέντων;

**

Ὁφείλομεν ἀπαξ διὰ παντὸς μίαν ἐξήγησιν. Ἀναλόγοντες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν συνοπτικῶς ἄρθρα τοῦ «Αἰῶνος» δὲν ἐννοοῦμεν ποσῶς, ὅτι ἀποτεινόμεθα πρὸς τὸν ἀξιότιμον καὶ πεπαιδευμένον συντάκτην αὐτοῦ, διότι, ἡ ἀρχαία αὕτη ἐφημερίς ἀνήκει ἤδη εἰς ἀνώνυμον ἑταιρίαν μετόχων, ὧν τὰς ἰδέας ἀναγκαίως διερμηνεύει οὗτος.

Ἀποτεινόμενοι ἐπομένως πρὸς τοὺς ἐν λόγῳ κυρίους μετόχους σχετικῶς πρὸς τὰ πρὸς τὸ «Ἔθν. Πνεῦμα» γραφέντα ἐν τῷ «Αἰῶνι» τῆς παρασκευῆς, ἐρωτῶμεν ἐὰν εἶνε ἀληθές, ὅτι κατὰ τὰ πολυθρύλλητα λαυριακὰ τοῦ 1873 ἐπῆλθε ζημία 15 καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμυρίων ἐκ τῆς κυβείας. Ἐρωτῶμεν ἐπίσης, ἐὰν εἶνε ἀληθές, ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπῆλθον ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς κυβείας πάλιν ζημίαι 5 περίπου ἑκατομμυρίων. Εἰς τὰ εἴκοσι ταῦτα ἑκατομμύρια δύνανται νὰ προστεθῶσι καὶ πολλὰ ἄλλα, κερδηθέντα παρ' ὀλίγων διὰ τρόπων, οἵτινες, ἐὰν ἐκφεύγωσι τὴν μάστιγα τῆς δικαιοσύνης, δὲν ἐκφεύγουσιν ἕμως καὶ ἐκεῖνην τῆς δημοσίας συνειδήσεως.

Βεβαίως δὲν ἐννοοῦμεν νὰ καταγγείλωμεν ὡς ἐνόχους τῶν ἀνωτέρω ταχυδακτυλογραφῶν οὔτε τοὺς κυρίους μετόχους τοῦ «Αἰῶνος», οὔτε τὰ ὄρισμα πρόσωπα ἅτινα σημεῖοι οὗτος ἐν τῷ ἐν λόγῳ ἄρθρῳ. Διότι οὔτε ἡμεῖς θέλομεν νὰ συγχέωνται οἱ ἄθῳι μετὰ τῶν ἐνόχων. Ἄλλ' ἐννοοῦμεν νὰ εἴπωμεν ὅ,τι λέγει καὶ ὁ «Αἰὼν», ὅτι δηλαδὴ ἀνάγκη νὰ διασαφηνισθῇ τὸ ζήτημα καὶ νὰ γνωσθῶσι τίνες οἱ εἰλικρινῶς εὐεργετοῦντες τὸν τόπον καὶ τίνες οἱ ἐκμεταλλεῦόμενοι αὐτόν.

Ὅ,τι καὶ ἄλλοτε εἴπομεν περὶ ἀγαθοεργίας, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν. Οὐ παντὸς τὸ ἀγαθοεργεῖν. Παρακαλοῦμεν τοὺς κυρίους μετόχους νὰ μελετήσωσι τὴν ἐξῆς γραφικὴν ρήτραν. «Ἐλαῖον ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.»

**

Ἡ «Στοὰ» τῆς τετάρτης γράφει:

«Ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Πατρῶν ὑπέβαλεν εἰς αὐτό, πρότασιν περὶ κατασκευῆς ἀνδριάντος εἰς τὸν ἀειμνηστον γερμανόν, τὸν πρῶτον ἀνυψώσαντα τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας». Καὶ ἡ ζήτησον βέβαια ἀπὸ τὸ ληξιαρχεῖον τοῦ Βερολίνου νὰ μάθουν τὸ ὄνομα αὐτοῦ τοῦ γερμανοῦ.

**

Ὁ πρύτανης τοῦ πανεπιστημίου προσέφερε διὰ τὸ μαρμαρινὸν σῶμα τοῦ Γλάδστωνος 3,000 δραχμῶν καὶ διὰ τὰς φλογισμέναις ἐκ τῆς εὐλογίας σάρκας τῶν συμπολιτῶν τοῦ ἑνατόμου τοῦ Φοίβου τοῦ συναδέλφου του κ. Πύρλα.

Ἀπανθίσματα ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου.

Ἐκ τῆς Κραυγῆς τῆς Ζακύνθου.

«...Ὡς γνωστὸν ἔρχονται ἐκ Πατρῶν καὶ Μεσολογίου ἰχθύες, οἵτινες πωλοῦνται ἐνταῦθα.»

**

Ἐκ τῆς Ἐλπίδος.

... «Μετ' αὐτῆς ἀπεδείχθη ὅτι εἶχε προγενεστέρως σχέσεις καὶ τόσον τρυφεράς, ὥστε ἡ τρυφερότης αὐτῶν προσέβη μέχρι τῆς παραγωγῆς αὐτῆς καὶ θέσιν ὀδηγοῦσαν ἤδη αὐτὴν ἐπὶ τὴν ιδιότητα τῆς μητρικῆς στοργῆς.»

**

Ἐκ τοῦ Φανοῦ.

«Τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν συνήλθον πλέον τῶν 5000 ὑπάρξεων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.»

ΒΟΥΛΗ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ὉΡΑ

Κρούσματα πυγμαχίας ἐν τῇ βουλῇ. Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν ὡς νὰ μὴ ἤρουν οἱ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει ρητορικοὶ τρόποι προσετέθησαν καὶ τὰ ραπίσματα. Ἡγόρευεν ὁ κ. Δημητρακάκης ἀποκαλῶν τὴν προχθεσινὴν ψηφοφορίαν νόθον καὶ ψευδῆ. Ὁ κ. Μάνδαλος, εἰσαχθεὶς πλέον τελείως εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ ἡμῶν ἔθιμα, ὤρμησεν πρὸς αὐτὸν κραυγάζων ἵνα τὸν καταιδάσῃ, ὅτε ὁ σαριδαρικός βουλευτὴς Λακεδαίμονος ἀποτελεῖται ἐν ρητορικῶν σχημάτων κατέφερε βαρεῖαν τὴν πάλαμην τοῦ ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ κ. Μανδάλου. Ἐν μέσῳ δὲ ἀπεριγράπτου θοροῦ καὶ συγχύσεως, ἐν τῇ πρωταγωνιστοῦν οἱ μᾶλλον διακρινόμενοι ἐπὶ ρώμῃ ἐλύθη πρὶν ἀρχίσῃ ἡ συνεδρίασις, ἐνῶ μεγαλοπρεπῆς ἡ φωνὴ τοῦ κ. Δουζίνα ἐξεφώνει τὸν ἐπικίδειον αὐτῆς ζητοῦσα τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ πολιτευματος διότι ἀπεδείχθη σήμερον ὅτι ἐπείγει ὁ καιρὸς πρὸς τοῦτο.

Μ. ΤΣΑΚ.